CÜMLELER VE NOKTALAR

HÜZEYME YEŞİM KOÇAK

"Zamanın cümlesinde, insanlar virgüller gibi yer alırlar; sense, onu durdurmak için, nokta olarak hareketsizleştin."

(Cioran, Çürümenin Kitabı)

İnsanlar yalnızca kısa duraklı virgüller mi olurlar.
Bazen koca, alaycı bir ünlem; diğer noktalarla birleşmiş ve bir "Ebediyet Yolu'nda" "üçken" beşe, yüze çıkmış ve sonsuzluğa uzanmış kesintisiz noktalar...
Bazen parantezler açar ve zamanı paranteze alır, üstüne çıkarlar.

Yeni alfabeler, yazılımlarda harflerle, sözcüklerle oynaşırlar. Suskunlukla anlamlanır; kimi vakitlerin isi pasıyla karalanırlar.

Zamanı yazan, çizen, çözen, kargacık burgacık yazılarda, insancıklar bazen bir cümle olur ve cümle zamana kafa tutarlar.

Zaman cümlesini okur ya da "okunmaz" olurlar. Köşeli parantezlerin köşelerinde, korunaklı kekeme, dilsiz ve sükûti yaşarlar.

Konuşma çizgileri almış yürümüştür de zamana mim koyamazlar. Devran hepsini sil(le) tokat, cümle dışına koyar.

Zamana not düşenler vardır, dipnotlar veya yeni tümce kuranlar. Hazine avcıları ve avuçlarında inciler gülen, deryaya vurgun sevdalı dalgıçlar.

Cümlenin başı Kâlu Belâ idi. Sonu, kıldan ince, tüyden hafif, keskin düşülesi geçilesi Sıratlar.

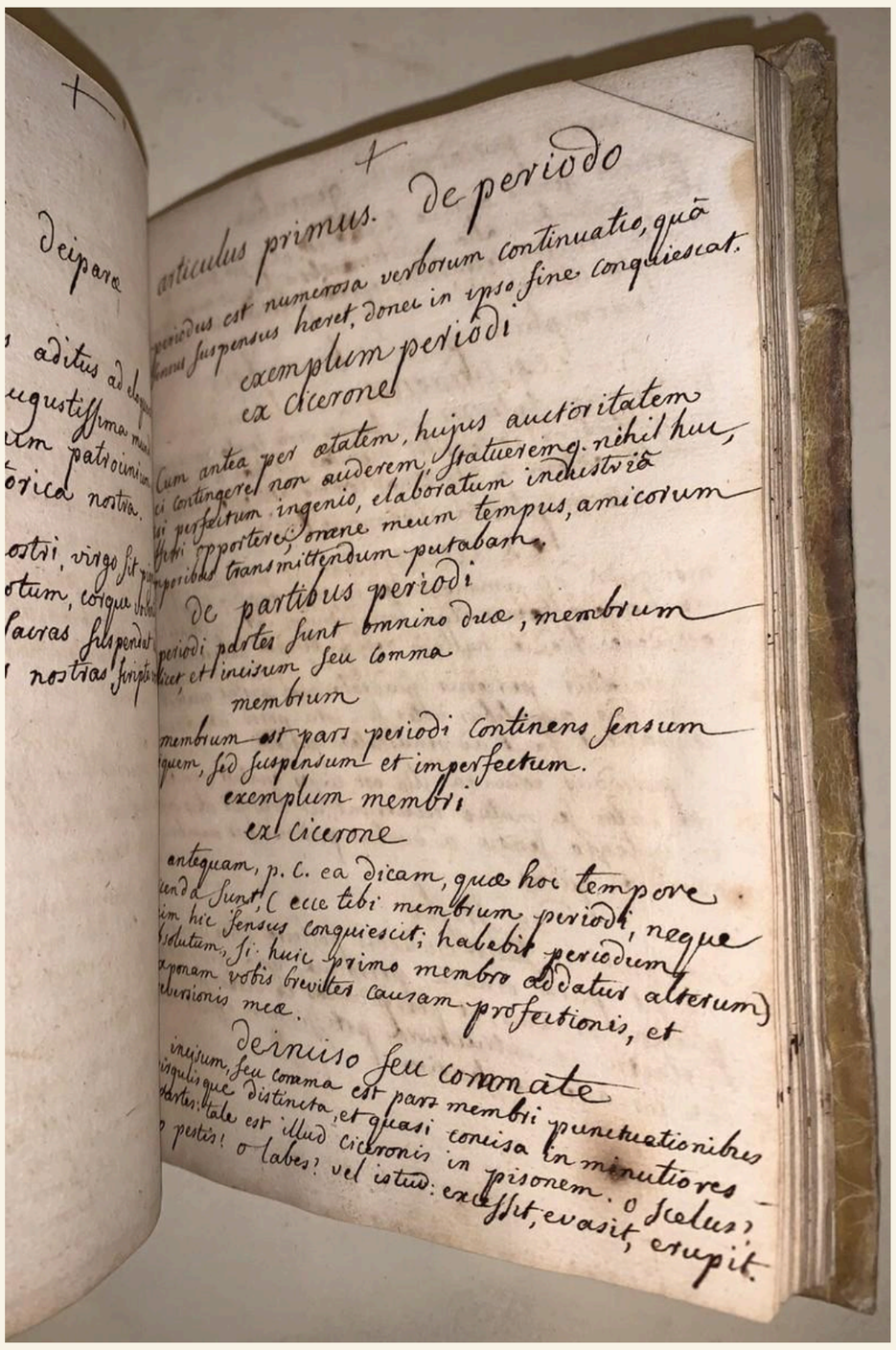
Artılarda(+), tüketim bolluğunda, ruhumuzu çarmıha gerenler. Ortak paydada birleşenler; varlık işaretlerini kazıyanlar.

Cümleleri kopartıp, düşürenler; cümle âlemin gözünü bereleyenler, mağaralara kuy(t)ulara yürek gizleyenler. Cümle darağaçlarını hazırlayanlar.

Öznenin savaşı ve hayatı. Kimi harflerin kuyruğuna, kara(nlık) saltanatlı girift cümlelere takılırken, nesneleşenler ucubeleşenler.

Her şeye rağmen, zamanın bizi yeşerten baharı, sırrî kelime öbeklerinde insan filizlenmeleri; kelimelerdeki âhenk ve renkler.

"Rahman'ın Nefesi" aracılığıyla zuhur etmemiş miydi zaten tüm cümleler, tükenmez kelimeler. Kalbe giriş yapan, sevgi buğulu küçük, ara cümleler.
Uzun cümlelerdeki yürüyüş, sıçrayış emek ve ter. Cümle Kapı'sından girişler.
Ahir zaman kokulu geçitler, öteye zarifâne Ârifçe geçişler.

articulus primus. de periodo
periodus est numerosa verborum continuatio, quæ sensu suspensus hæret, donec in ipso fine conquiescat.
exemplum periodi
ex Cicerone
Cum antea per ætatem, hujus auctoritatem assequi non auderem, statuerem nihil huc, quod ei contingere posset perfectum ingenio, elaboratum industriâ, afferri oportere, omnem meum tempus, amicorum laboribus transmittendum putabam.
de partibus periodi
periodi partes sunt omnino duæ, membrum et incisum seu comma
membrum
membrum est pars periodi continens sensum quem, sed suspensum et imperfectum.
exemplum membri
ex Cicerone
antequam, p. C. ea dicam, quæ hoc tempore dicenda sunt, (ecce tibi membrum periodi, neque enim hic sensus conquiescit; habebit periodum absolutum, si huic primo membro addatur alterum) exponam vobis breviter causam profectionis, et reversionis meæ.
de iniiso seu comnate
incisum, seu comma est pars membri punctationibus singulisque distincta, et quasi concisa in minutiores partes. tale est illud ciceronis in pisonem. o scelus, o pestis! o labes! vel istud: excessit, evasit, erupit.

En güzel kelimeleri de gene insanlar oluşturur ve zamana damgayı vurur.

Elif'in dikliğinde, soluğunda noktalar hayat bulur, bir saadet şuuruyla buluşur.

Zaman cümlesi de tozar, eskir; içindeki cümle varlıkta. Geriye yine "İmza" kalacaktır.

Cümle cümleyle anlatılacaktır.

…

Hareketlenir, yükselirdi. Aşağıdan bakanlar onu "nokta" gibi görürlerdi.

Sıkıntısı, kendine verdiği eza onu nokta kadar büyütürdü.

Kimi yerlerde "nokta ateşleri" yanardı. Hâlbuki o içten içe yanardı.

Kalpte benekleşir, süveydalaşırdı. Bazen bir "Düşünce bıçağı" içini yarardı. Herhalde "günahlarının başı", Kâinat noktası kadardı.

Nokta haşarıydı, taş gibi atılırdı, kalbe de batardı.
Esasen toprak altında bir nokta olarak kalmak isterdi hep. Gömülmek. Ölüm kaçınılmaz bir noktaydı.

Eşref saatlerinde iyice silinmek… Lâkin vücudunu ortadan kaldırmak isteyen silgi de noktaydı.

Noktalar birbirine uzandığında, çizgi olarak kucaklaşırlar. Çarpılır, eksilir, bölünür ve çoğalırlardı. Uzayıp sicimleşip, Hakk'ın ipi halinde uzanırlardı.

Yeni bir noktayla "söylemin" hiçbir zaman eskimeyecek, hep tazelenecek.

Mekânların ehemmiyeti kalmayacak. Kutsal bir mekânda gönlünle seyahate çıkacaksın.

Muhabbette konuklayacak, aşkta oturup kalkacak ve şeddeli bir nokta koyacaksın.

Tercihlerin, seçimin olmayacak. Gidişin gelişin varsa dönüşün hep orası… Hatıran, kaçışın, anışın, yanıp yakılışın, kavgan… Yani tek sabit noktan.
Dairen varsa, merkezi "o nokta" olacak. Merkezden o açı(lacak).

Hep ana durağa bırakıp koyacak. Mühürlenecek, damgalanacak(sın).
Bir taneleşecek, "nokta nokta" olacaksın; bir eskimez şairin sevgili(si) kisvesinde mısraları, cümleyi okşayacaksın.

Kimi zaman "cümlemizin hayatını" ve hayatımızın cümlesini" böleceksin.
Başlangıç ve sonuç olacaksın. Başlarda taç, bedende kalp, gönülde iman.

Nihayetinde; nokta kimliğinle "aşk hokkasına" dalacak ve kaybolacaksın.

Ve artık çarnaçar..

Bir "nokta" koyacaksın.

(.)

